

Sokan leszünk őszre

Orecskó Mihálynak még sohasem volt a zsebében 1760 forint egy összegben

Hercegszántón a kételkedők a saját szemükkel győződhetnek meg a társaságzárkodás fölényéről

Senki sem megy el szó nélkül a hercegszántói „Felszabadulás” termelőcsoport földjei mellett. Pedig egy év óta, mióta 26, nagytöbbségében nincstelen dolgozó paraszt megkezdte itt a közös gazdálkodást, a falu szeme rajtuk dűlött. Volt aki csak legyintett: mit akarnak ezek, hiszen a nyomorúságon kívül egyébük sincs!

De van ám most! — Amit itt látnak — mutat szét kezével Orecskó Mihály — az mind egy esztendő eredménye.

Látványos pedig van sok

Először is csak bent a gazdaságban, 6 tehén borjúkkal, 16 anyakoca, 20 hizónak való süldő, választási malacok. Az istállóban 3 fényesszőrű ló ropogtatja a jól megérdemelt abrakot, Mojzes Márta az 1500 baromfit hívogatja össze etetésre. Kélezer van egybenként, de 500-at zártostottak a tagok között.

A beszolgáltatáson felül megmaradt gabona részben már a tagok kamrájában, részben a magfárban pilhen. A vetőmagon kívül 120 mázsát tartogatnak az új belepők fejadagjára. Szükség is volt erre az előrelátásra, Hegyet István úgy hirtelenében vagy 20 tagot sorol fel az újján, akik belépni szándékoznak. Aladics Ferenc a három holdjával már biztos, Kőröcs Gyula is itt van már a lányával. Mészáros István, Bubrek Mátyás már a kukoricaszedésre jön, Schmidt Erzs, Lépi Anna pedig már a régieknek segítenek a ricinusban.

A gabona várakozáson felül fizetett,

de még többet várnak az ősziek től. — Itt hagyom elvágni a nyakam — mondja Mándity Marin, — ha a kukorica el nem éri a 35 mázsát. No meg hát nem kell bizonygatni, meg kell nézni.

Mándity Marin valóban nem sokat fog tévedni. 2—3 erős cső mindegyik száron, csupa szem. De a tekintet máris arrébb téved a 8 holdas kendertáblára. Hetyei István munkacsapata augusztus 20-i felajánlásukkal vállalta, hogy 5 holdat levágnak belőle, a kukoricából 40 holdat úgyszintén vállaltak.

— Ha a kender, meg a kukorica jól üt be — számíthatja Vörös János — kölcsön nélkül megkezdhetjük a hizaló építését. A fiatorára is igen nagy szükség van. Ha már viszont itt tartunk, akkor felépítjük az istállót is a göbölőknek. Őszre azokat is biztosan megkapjuk.

Elégedetten, reményekkel néznek az ősz elé a csoport tagjai. Az idei év is sokat hozott, pedig ez a kezdet volt még csak. Az elszámolásból senki sem mert még ennyire sem számolni. Orecskó Mihálynak még sohasem volt a zsebében 1760 forint egy összegben, meghozta a fejadagon felül. Schneider László és Tabak Mihály

részesedése is közel jár az ezerhez. Jut belőle új csizma, ruha. A kamrára nem is kell, hogy jusson belőle, a téli zsírról, meg húsról már előbb gondoskodtak. Minden csoporttag ójában hízik egy-két süldő.

A csoport élete nyitott ablak

a falubeliek számára, eredményeket is számon tartják. Sok egyéni gazda számolgat mostanában és fejszóvalgatva oda lyukad ki, hogy ő felére sem vitte, mint a csoportbeliek. — Valóságos búcsújáróhely lettünk — mosolyog Papp Lajos. — Naponta két-három gazda, de nem egyszer egész csoport keres fel bennünket és érdeklődnek, szemlélődnek. Van, aki azzal megy el, hogy majd meglátja, lehet, hogy közénk jön. Mi biztosak vagyunk benne. De a nagytöbbség nyíltan megmondja, hogy számunk ám rájuk. Hát számítottunk is, annyira, hogyha jól sikerül a fejlesztés, jövőre a saját lábunkra állunk és önállósodunk.

Kiss Bálint levele a halasi

„Vörös Október” tizes látogatásáról

Szabadszállás dolgozó paraszt-sága az elmúlt vasárnap meglátogatta a kiskunhalasi „Vörös Október” termelőcsoportot, hogy személyesen győződjön meg a nagytöbbségi gazdálkodás helyességéről, a termelőcsoportok belső életéről és munkájáról. Még be sem értünk a termelőcsoport udvarába, máris megállapíthatjuk, hogy a csoportban példás rend uralkodik. A termelőcsoport tagjai meleg szeretettel fogadták a látogatókat.

Ahogy mi láttuk, a homokos talaj ellenére is szép terméseredményeik vannak. Ezzel bebizonyították, hogy vasszorgalmmal, közös erővel lehet csak megbirkózni a természettel. A termelőcsoportokban dolgozó parasztnak igazán

szabad emberek, erről mindenki meggyőződött. Napi munkájuk mellett van idejük arra is, hogy szakmailag és politikailag képezék magukat. Az egyik nélkül semmit sem ér a másik, — mondta az egyik csoporttag. Dolgozó parasztságunk megalapozással távozott a termelőcsoportból és az úton hazafelé mindenki arról beszélt, hogy így valóban erősítjük hazánkat és a békétábrt. Szabadszállás dolgozó paraszt-sága meggyőződött a közös gazdálkodás fölényéről az egyéni gazdálkodással szemben és biztosak vagyunk abban, hogy a termelőcsoport tagjainak száma községünkben is hamarosan növekedni fog.

Kiss Bálint
Szabadszállás.

TALPALATNYI FÖLD

A Horthy-korszak idején, mint már sokszor írtuk, a magyar parasztság elérhetetlen álma volt a föld. A föld, amely után hiába áhított, hiába dolgozott látástól-vakulással, — a másén, — nem lehetett az övé. Ha néha, nagynehezen meg is szerezhető volt, — egy talpalatnyi földet, — csakhamar hitellel, csalással, uszorkamafattal, újból kiházták a lába alól. Csak egy rossz termés, szárazság, vagy jégeső, s máris kisparasztok százai lettek hajléktalanokká és indultak vándorútra, hogy eladják munkacerezüket a nagy gazdaságokban vagy az ipari városokban, mert házukat, földjüket elárverezték. S kinek a kezébe kerültek ezek a földek? A bankok, spekulánsok, zsidóparasztok gazdagodtak meg a szegények verejtékén, a régi Magyarországon épűgy, mint mindenütt másutt, a kapitalista országokban.

Ennek a paraszti sorsnak jellemző képviselője volt Gőz Józka, akit Szabó Pál mesteri kézzel formált meg a „Talpalatnyi föld” című filmben. Gőz Józka azonban nemcsak áldozat volt, hanem lázadó is, öntudatlan forradalmár, aki nem nyugodott bele abba a sorsba, melyet neki az úri Magyarország képviselői szántak. Szerelmét a kulák fiához kényszerítik? — Józka megszókteti a takodalomból. A gabona nem terem annyit a két hold földön, hogy abból megélhessenek? — Józka konyhakertészetet csinál a két keze munkájával. Száraz a föld? — Józka rendbehozza. Kiszárad a kút is, nincs víz sehol? — Dehogynincs. Ott az uraság halastava, van benne víz bőven. — Józka átvágja a gátot, hogy megmenthessék a környező kisgazdák természetét, hisz a víz mindenkié!

Gőz Józkanak el kellett buknia az urak országában. De bukásában már ott látjuk a jövő győzelmeinek ígérteit; tudjuk, hogy ő is és a többi vele egy igát húzó szegényparaszt is szabad lesz még. Együtt szabadulnak vele akkor, amikor ő kiszabadul a dörönből, — szabadabb lesz a föld, övék az egész ország.

Bán Frigyes, a film rendezője, méltán kapta a Kossuth-díjat. És megérdemelte a Munka-nagydíjat, melyet Lavaty a Marianske Lazné-i filmversenyen ítélt meg neki.

Gőz Józka alakját Szirtes Adám állítja elé. A maga igaz valóságában. Számára ez a feladat nem idegen, hiszen ő maga is egyholdas szegény-paraszt fia, akinek a népi demokrácia hozta meg a szabadságot, a tanuláshoz, emberi élethez, boldogsághoz való jogot. Szirtes Adám épűgy, mint Gőz Józka, a nép fia.

Mészáros Agit, Kossuth-díjas színművésznőnk még jobban ismeri a magyar közönség a Nemzeti Színház scinpadáról. Számára komoly művészi feladat volt Juhasz Marika szerepe. Azok a hónapok, melyeket a felvételek előtt és azok során vidéken eltöltött, alkalmat adott neki arra, hogy megismerje közelebről a mai magyar parasztság életét és képet alkosson magának arról is, hogy milyen volt a múlt.

Kossuth-díjas a film operatőre, Illés György is. Az ő munkájáról nehéz így beszélni — szavakban. A filmet látni kell és ha láttuk, meg egyszer meg kell nézni, hogy el ne felejtjük egyetlen kockáját sem. Mert minden egyes szó, minden mozdulat, minden ott van, ahol lennie kell.

A szovjet sajtó így emlékezik meg a „Talpalatnyi föld”-ről: Ez a magyar film a háború előtti Magyarország életét a maga valóságában állítja elé, mely eszméi tartalma van, mondánivalójában és kifejezőmódjában népi és realista alkotás.

A „Talpalatnyi föld” története nem ér véget ott, amikor Gőz Józka dörönbe vetik. A film is, Gőz Józka története is folytatódik és a magyar közönség megláthatja, hogyan élt új, szabad életét a magyar föld és Gőz Józka is. Az új film címe „Felszabadult föld” lesz. Munkálatai most folynak és az ősi mori években viszontlátjuk Gőz Józka új, szabad életét.

A legkisebb géppel a harmadik helyen végzett Gulyás Pálné, akasztói MNDSz növevelő

KEDVES NÉPUJSÁGI!

Miní MNDSZ ügyvezető, Akasztói község munkájáról írok. Mi nagyon szereljük a Népujságot és szívösen olvassuk. Azért szereteljük, mert mindenről tájékoztat bennünket, kis parasztokat, de legjobban azt tetszik, ahogy a községekről ír, azok jó és rossz munkájáról. Helyes, hogy aki jól dolgozik, érezze és tudja, hogy értékelik és megbecsülik a munkáját. A rossz és hanyag ember tanulhat a többiek jó munkájából. Főleg nagyon tetszik a vilálm-dicsőség-tábla. Csak azt fáj-laljuk, hogy Akasztó még nem volt soha rajta. Mi ennek az oka? Pedig itt is elég szépen folyik a beszolgáltatás. Az egész kiskörösi járásban egy község sem ad be annyi tejet, mint Akasztói község. És van itt olyan kisparaszt, aki C vételi jegyre 9 mázsa gabonát adott be. Tejből is a havi kötelező 45 liter helyett 300—350 literet visznek be havonta egy tehén után és soha dicsőségtáblán még nem olvastuk a nevüket. Tessék megírni, mi ennek az oka? És mi az eljárása, hogy azok a dolgozók, akik ilyen jól teljesítik hazafias kötelességüket, a megérdemelt dícséretet meg is kapják.

A MNDSZ nevében jelentem, hogy Akasztói község a cséplést augusztus hó 13-án befejezte. A

cséplőgépek most más községeknek segítenek. Az MNDSZ-től is volt egy gépellénor és mi büszkék vagyunk Gulyás Pálnéra, az MNDSZ növevelőre, akit a férfiak először idegenkedve fogadtak, de később kénytelenek voltak elismerni jó munkáját. A legkisebb, 4-es szekrényű géphez tették és a harmadik helyen áll az elcséplést mennyiséggel. A munka idején, 21 nap alatt, július 10-től augusztus 3-ig, elcséplést 1883 mázsa 35 kg gabonát.

Szabó János felelős géprevezető is úgy nyilatkozott, hogy a növevelő munkáját is eredményesen végezte. Soha ilyen pontos munkát még nem végzett senki. A munka nemes tüze soha nem lelkiesztett munkára úgy, mint Gulyás Pálné munkája és nevelőhatását beszédel.

Ezért vagyunk Gulyásnéra büszkék, mi MNDSZ asszonyok. Meltők vagyunk szeretettel vezérünk Rákosi Mátyás bizalmára, amikor megadta nekünk, nőknek az egyenjogúságot. Azért mi külön is kiáltjuk: Éljen a Párt! Éljen Rákosi elvtárs!

Gulyás Katalin ügyvezető

Az eljárás, hogy a jó dolgozók a dicsőségtáblára kerüljenek az, hogy az elvtársak azok nevét, mint most, velünk közlik.
Szerkesztőség.

Kapcsolódjunk versenybe, hogy minden felesleges szemet beadhassunk írják a csikériali élenjárók

A csikériali dolgozó parasztnak egymással vetélkedve küzdenek a terménybegyűjtés sikeréért. Cso-dálkozunk, de örül is a szívünk, amikor nap-nap után a rádióból halljuk, minden újságban olvassuk Csikéria község nevét. Csikéria nevével zengi az egész ország, Csikéria híres lett. A terménybegyűjtési versennel megalapoztuk a község hírnévé.

Nagy munka volt, de a munkában mi csikériali parasztnak ott voltunk mindannyian. A cséplőgéptől vittük be gabonánkat a földmű-vesszővetkezet raktárába és a cséplőtől vagonba rakva küldtük munkástestvéreinknek hátából és szeretetből.

Most azt halljuk, hogy vannak olyan községek, ahol lemaradtak. Mi nem kutatjuk a lemaradás okát, de arra kérünk minden dolgozót, hogy az összes felesleges gabonát vigyék a szövetségi raktárba, mert a gyors gabonabeadással harci feladatot teljesítenek és elismerik azt, hogy a munkás-

paraszt szövetség mindent megtesz a demokráciáért.

Minden dolgozó vessé emlékeztetésre: „Munkás-paraszt kéz a kézbe, nagy hatalom egybe véve.”

Nem dicsékvészképpen, de a valóságot mondjuk a csikériali dolgozók nevében. Tegyetek úgy, mint mi, akik ezt a versenyfelhívást aláírtuk: Kuluncsics Ferenc 344 százalékban, Gyukics Antal 310 százalékban teljesítette beadási kötelezettségét, Neszvecskó Jakab ifi aratómunkás az utolsó szemig beadta keresetét, Tóth Mária pályavas leány — vörös nyakkendő s úttörő — 1 mázsa búzát beadott keresetéből. S még száz és száz ilyen követendő példa.

Most a nemes verseny még hátralévő napjaiban versenyre hívunk minden dolgozó parasztnak, aki bármely okból kimaradt a versenyből. Minden dolgozó kapcsolódjék be a versenybe!

A csikériali dolgozók nevében: Kuluncsics Ferenc, Gyukics Antal, Neszvecskó Jakab, Tóth Mária.

Dunaszentbenedek legyűrte a begyűjtési versenyben Géderlakot

Dunaszentbenedek község párosversenyben áll a szomszédos Géderlakkal. Az eddigi eredmények alapján Géderlak alulmaradt. Dunaszentbenedek már aug. 10-én teljesítette beadási előirányzatának 100 százalékát. Augusztus 20-ára, Népközlérsaságunk A/kothmányának évfordulójára, a beadott mennyiséggel fel-emeljük 125 százalékra. A begyűjtés idején Vidok Dénes 725 százalékkal, Csordás Sándor 500 százalékkal és Ágoston József kis-

parasztok járnak. Szakál Gábor kulák már az őszi vetést is elszabotálta, ezért nem tud beadás kötelezettségének eleget tenni. A szabotáló kulákok a dolgozó nőleplezte és az eljárást megindította ellene.

A földművesszővetkezet dolgozó reggel 5 órától este 11 óráig, mindig a raktárban tartózkodnak, hogy a begyűjtésre beadott gabonát a dolgozók gyorsan átad-hassák.

Csorba Tibor

Elméleti színvonalunk emelését segíti elő az Anyag- és Adatszolgáltatás rendszeres olvasása